

4: לז ע"ב "בעו מיניה" – לח ע"א "מהן הרבה":

1. משנה תרומות ב, ג
המטביל כלים בשבת שוגג ישתמש בהם מזיד לא ישתמש בהם המעשר והמבשל בשבת שוגג יאכל מזיד לא יאכל הנוטע בשבת שוגג יקיים מזיד יעקור ובשביעית בין שוגג בין מזיד יעקור:
2. תוספתא שבת ב, יד-כא
3. ירושלמי שבת ג, א
שמואל כר' יוחנן הסנדלר. רב כד הוה מורי בחבורתיה הוה אמ' כר' מאיר, בציבורא הוה מורי כר' יוחנן הסנדלר.
[...] בעון קומי ר' יוחנן: את מה אמר? אמ' לון: אני אין לי אלא משנה: "המעשר והמבשל בשבת – שוגג יאכל, מזיד לא יאכל" <משנה. תרומות ב, ג>. שמע רב חסדא ומר: הותרו השבתות.
רב חונה בשם רב ותני ר' חייא כן: בראשנה היו אומ': השי(כ)יח תבשיל על גבי כירה וקדשה עליו את השבת – שוגג יאכל, מזיד לא יאכל. נחשדו להיות מניחין מזידין ואומ' שכיחין היינו, ואסרו להן את השוכח. והכא אמרו כן? אמ' ר' אילא. נחשדו להיות מניחין ולא נחשדו להיות מבשלין. וקנסו במניח ולא קנסו במבשל.
חזרו לומ'. תבשיל שהוא מצטמק ויפה לו אסור. תבשיל שהוא מצטמק ורע לו מותר. אי-זהו תבשיל שהוא מצטמק ויפה לו. (כרוב): [כגון]2 אכרוב ואפונים ובשר טרוף. אמ' ר' תנחום בר עילאי. אף ראשי לפתות וראשי קפלוטות עשו אותן כתבשיל שהוא מצטמק ויפה לו.
בצים מה הן. ר' יוסי בשם ר' ישמעאל ביר' יוסי. אבא עלה לביתו ומצא שם חמין והתיר. בצים ואסר. ר' שמואל בר נתן בשם ר' חמא בר חנינה. אני ואבא עלינו לחמת גדר והביאו לפנינו בצים קטנים כחוזרין וטעמן יפה כפנקריסין.
4. ספר הלכות גדולות סימן ז - הלכות שבת פרק שלישי
בעו מיניה מרבי חייא בר אבא, שכח קדירה על גבי כירה ובישלה בשבת מהו, למחר נפק דרש להו, המבשל בשבת, בשוגג יאכל במזיד לא יאכל, ולא שנא שכח. מאי ולא שנא שכח, רבה ורב יוסף דאמרי תרויהו להתירא קאמר, בשוגג יאכל וכן שכח, רב נחמן בר יצחק אמר לאיסורא קאמר, במזיד לא [עמוד קכא] יאכל וכן שכח, והלכתא כרב נחמן בר יצחק.
5. תלמוד בבלי בבא קמא עא ע"א
...מ"ט דר' יוחנן הסנדלר? כדדריש רבי חייא אפיתחא דבי נשיאה: + שמות ל"א+ ושמרתם את השבת כי קדש היא לכם - מה קדש אסור באכילה, אף מעשה שבת אסורין באכילה. אי מה קדש אסור בהנאה, אף מעשה שבת אסור בהנאה! ת"ל: לכם, שלכם יהא. יכול אפילו בשוגג? ת"ל: + שמות ל"א+ מחלליה מות יומת, במזיד אמרתי לך ולא בשוגג. פליגי בה רב אחא ורבינא, חד אמר: מעשה שבת דאורייתא, וחד אמר: מעשה שבת דרבנן. מ"ד דאורייתא, כדאמרן; ומ"ד דרבנן, אמר קרא: קדש הוא, הוא קדש ואין מעשיו קדש.
6. שולחן ערוך אורח חיים שיח, א
המבשל בשבת... במזיד, אסור לו לעולם ולאחרים מותר למוצאי שבת מיד; ובשוגג, אסור בו ביום גם לאחרים, ולערב מותר גם לו מיד...
7. תוספות מסכת חולין טו ע"א
מורי להו כר"מ - משמע שכן הלכה וכן דרש רבא בפ' כירה (שבת דף לח. ע"ש) כר"מ...
8. ביאור הגר"א אורח חיים סימן שיח סעיף א
...התוס' וסייעתם פסקו כר"מ וראייתם ברורה מאד [...] ומ"מ דברי התוס' עיקר להלכה [...] ומ"ש הגאונים וכן הר"ן והרמב"ן דלהכי יש לפסוק כר"מ משום דנפיש ע"ה גבן [...] ליתא דכבר כתבו תוס' בפ"ק ד"ט וש"מ דאנן חשיבי בני תורה [...] וכן עיקר להלכה:

